

**GENERALNY INSPEKTOR
OCHRONY DANYCH
OSOBOWYCH**

Michał Serzycki

Warszawa, dnia 21 października 2009 r.

DOLiS/DEC-1046/09

dot. DOLiS-440-359/09

DECYZJA

Na podstawie art. 104 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1071 z późn. zm.) oraz art. 12 pkt 2 i art. 22 w związku z art. 23 ust. 1 pkt 2 i art. 33 ust. 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926 z późn. zm.), po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w sprawie skargi Pana X zam. w (...), na nieuprawnione przetwarzanie jego danych osobowych przez Zakład Gospodarki Mieszkaniowej Towarzystwo Budownictwa Społecznego (ZGM TBS Sp. z o.o.) z siedzibą w (...),

odmawiam uwzględnienia wniosku.

Uzasadnienie

Do Biura Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych wpłynęła skarga Pana X zam. w (...), zwanego dalej również Skarżącym, na nieuprawnione przetwarzanie jego danych osobowych przez Zakład Gospodarki Mieszkaniowej Towarzystwo Budownictwa Społecznego (ZGM TBS Sp. z o.o.) z siedzibą w (...), zwany dalej ZGM TBS Sp. z o.o.

W treści przedmiotowej skargi Pan X zakwestionował legalność pozyskania i wykorzystania przez ZGM TBS Sp. z o.o. jego danych osobowych, a także fakt niespełnienia wobec niego obowiązku informacyjnego z art. 33 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych

(Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926 z późn. zm.) zwanej dalej również ustawą, i wniósł o wydanie decyzji administracyjnej w tej sprawie oraz zobowiązanie ZGM TBS Sp. z o.o. do „przedstawienia wszystkich danych, które dotyczą mojej osoby, a które znalazły się w posiadaniu Spółki i które zostały przezeń wykorzystane.”

W celu rozpatrzenia przedmiotowego wniosku Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych podjął czynności mające na celu wyjaśnienie sprawy, podczas których ustalił następujące okoliczności faktyczne:

- 1) Pan X jest synem Pana Y;
- 2) W dniu 4 września 2006 r. Pan Y wystąpił do ZGM TBS Sp. z o.o. z wnioskiem o najem lokalu mieszkalnego z zasobów TBS, który następnie uzupełnił poprzez wskazanie, iż osobą uprawnioną do wspólnego z nim zamieszkiwania będzie jego syn Pan X urodzony w 1984 r. Powyższe oświadczenie, Pan Y, złożył będąc pouczony o odpowiedzialności karnej z art. 233 § 1 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. Kodeks karny (Dz. U. z 1997 r. Nr 88, poz. 553). Jak wskazano w wyjaśnieniach złożonych Generalnemu Inspektorowi Ochrony Danych Osobowych przez ZGM TBS Sp. z o.o. „w deklaracji o dochodach stanowiącej załącznik do wniosku o najem lokalu mieszkalnego w zasobach TBS, Pan Y podał imię i nazwisko Skarżącego, datę jego urodzenia oraz stopień pokrewieństwa. Z powyższych danych w umowie najmu zawartej w dniu 05.12.2007r. z Panem Y ujęto imię i nazwisko Skarżącego oraz stopień pokrewieństwa w stosunku do najemcy.”
- 3) W dniu 29 grudnia 2008 r. Pan X zwrócił się do ZGM TBS Sp. z o.o. z prośbą o wyjaśnienie „na jakiej podstawie użyto moich danych osobowych poprzez wpisanie mnie jako osobę, uprawnioną do przebywania w lokalu TBS(...)”, zaznaczając przy tym, iż „Nigdy nie wyrażałem na powyższe zgody, nie składałem również podpisu i co więcej, nie zostałem nawet o takim akcie wykorzystania moich danych osobowych poinformowany”. W piśmie tym Skarżący zawnioskował również o „natychmiastowe wykreślenie mojej osoby rejestru ZGM(...)”.
- 4) W związku z wyrażonym przez Skarżącego niezadowoleniem aneksem do wspomnianej umowy najmu lokalu z zasobów TBS, sporządzonym w dniu 7 stycznia 2009 r., dane osobowe Pana X zostały przez ZGM TBS Sp. z o.o. wykreślone z umowy zawartej z Panem Y;
- 5) W dniu 11 marca 2009 r. Skarżący zwrócił się pismem do ZGM TBS Sp. z o.o., w którym m.in. wniósł o „Przedstawienie wszelkich dokumentów, dotyczących mojej osoby (miejsca zamieszkania, dochodów, pracy/nauki itd.) przedstawionych przez Najemcę.”
- 6) Jak wskazał ZGM TBS Sp. z o.o. „Powyższego zapisu Spółka nie potraktowała jako żądania ze strony skarżącego, udzielenia informacji zawartej w art. 32 i 33 cyt. Ustawy (ustawy o ochronie danych osobowych). Skarżący nigdzie w wyraźny sposób nie występował o realizację jego uprawnień kontrolnych.”

Po zapoznaniu się z całością zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych zważył, co następuje:

Powyższe ustalenia faktyczne wskazują, iż w chwili rozstrzygania przez organ ochrony danych osobowych dane osobowe Pana X nie są przetwarzane przez ZGM TBS Sp. z o.o. Jak wskazano bowiem w wyjaśnianych złożonych przez ZGM TBS Sp. z o.o. dane Pana X „wykreślone zostały aneksem sporządzonym do umowy najmu z dniem 07.01.2009 r. i nie są wykorzystywane w żadnym zbiorze prowadzonym przez Spółkę.”

Niezależnie od powyższego, wskazać należy, że w ocenie Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych w niniejszej sprawie nie doszło do naruszenia przepisów ustawy o ochronie danych osobowych wobec Skarżącego. Zgodnie z art. 23 ust. 1 pkt 2 ustawy, przetwarzanie danych osobowych jest dopuszczalne wtedy, gdy jest to niezbędne dla zrealizowania uprawnienia lub spełnienia obowiązku wynikającego z przepisu prawa. Jak stanowi art. 30 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 26 października 1995 r. o niektórych formach popierania budownictwa mieszkaniowego Towarzystwo (w znaczeniu Towarzystwa Budownictwa Społecznego) może wynająć lokal mieszkalny wyłącznie osobie fizycznej, jeżeli osoba fizyczna oraz osoby zgłoszone do wspólnego zamieszkiwania, w dniu objęcia lokalu, nie posiadają tytułu prawnego do innego lokalu mieszkalnego w tej samej miejscowości. Takie brzmienie przepisu wskazuje zatem na uprawnienie ww. podmiotu do pozyskiwania informacji na temat osób, które wspólnie z najemcą zamieszkiwać będą najmowane mieszkanie, przy czym zauważenia wymaga również, że zgłoszenie osób do wspólnego zamieszkiwania jest kwestią indywidualną najemcy. ZGM TBS Sp. z o.o. nie podejmuje bowiem żadnych działań w celu gromadzenia danych osobowych członków rodziny osoby ubiegającej się o najem, a czyni to dopiero wówczas gdy najemca sam takie osoby wskaże. Ponadto, wskazać należy, iż jak wyjaśniła ZGM TBS Sp. z o.o. „Spółka nie posiada możliwości weryfikowania danych podawanych przez wnioskodawcę odnośnie osób, które są uprawnione do korzystania z lokalu. Spółka zakłada, iż osoby pouczone o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń, składają je zgodnie z prawdą.” Powyższe wyjaśnienie należy odnieść zatem, w ocenie Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych, do zarzutu Skarżącego, nie poinformowania go przez ZGM TBS Sp. z o.o. o fakcie pozyskania jego danych osobowych. Pan Y wskazał, pouczone o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywego oświadczenia, Skarżącego jako osobę uprawnioną do wspólnego z nim zamieszkiwania. Na mocy złożonego oświadczenia, jak również z uwagi na bliskie pokrewieństwo między Panem X, a najemcą lokalu, ZGM TBS Sp. z o.o. mogło zatem uznać, iż został on poinformowany o fakcie uprawnienia go do zamieszkiwania w najmowanym lokalu.

W ocenie Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych w niniejszej sprawie nie doszło również do naruszenia art. 33 ust. 1 ustawy o ochronie danych osobowych. Zgodnie z treścią tegoż przepisu, na wniosek, osoby której dane dotyczą, administrator danych jest obowiązany w terminie 30 dni poinformować o przysługujących jej prawach, odnośnie jej danych osobowych, informacji, o których mowa w art. 32 ust. 1 pkt 1-5a, a w szczególności podać w formie zrozumiałej: 1) jakie dane osobowe zawiera zbiór, 2) w jaki sposób zebrano dane, 3) w jakim celu i zakresie dane są przetwarzane, 4) w jakim zakresie oraz komu dane zostały udostępnione. Z treści wniosku, zawartego przez Skarżącego w piśmie do ZGM TBS Sp. z o.o. z dnia 11 marca 2009 r., nie wynikało w sposób wyraźny, iż wolą Skarżącego było wystąpienie z wnioskiem o udzielenie informacji, o których mowa w art. 33 ust. 1 ustawy. Zgodnie

bowiem z jego brzmieniem Skarżący wnosił o przedstawienie mu „wszelkich dokumentów, dotyczących mojej osoby.” ZGM TBS Sp. z o.o. w ocenie Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych słusznie zatem ocenił, iż żądanie to nie stanowi wniosku o spełnienie obowiązku informacyjnego.

Zaznaczyć ponadto należy, iż rozstrzyganie o legalności dysponowania dokumentami, nie należy do kompetencji Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych, bowiem zgodnie z przepisami ustawy o ochronie danych osobowych organ oceniać może jedynie legalność dysponowania danymi osobowymi, a nie nośnikami na których dane to zostały utrwalone. Jak wskazał Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie w wyroku z dnia 10 października 2005 r. sygn. akt. IISA/Wa 825/05 „W ustawie o ochronie danych osobowych brak jest przepisów obligujących administratora danych do udostępniania dokumentów zawierających dane osobowe. Ustawodawca posługuje się pojęciem „udostępniania”, odnosząc je zawsze do danych osobowych, a nie do zawierających je dokumentów”.

W tym stanie faktycznym i prawnym Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych rozstrzygnął, jak w sentencji.

Decyzja jest ostateczna. Stronom, na podstawie art. 21 ust. 1 ustawy o ochronie danych osobowych oraz art. 129 § 2 w zw. z art. 127 § 3 Kodeksu postępowania administracyjnego przysługuje, w terminie 14 dni od dnia doręczenia niniejszej decyzji, prawo złożenia do Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy (adres: Biuro Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych, ul. Stawki 2, 00-193 Warszawa).

